

(str. 1—28) govori autor o crkv. svetkovinama u opće; u drugom dijelu (str. 29—252) o crkv. godini (a. uskršno doba b. božićno doba c. ostali dogadjaji u crkv. godini d. svetkovine svetaca), a u trećem (str. 253—309) o vrstama i uporabi vrela. Treći je odsjek nastao s razloga, što sud o starini pojedinih blagdana kao njihov položaj u cjelokupnom organizmu ovisi o vrijednosti vrelâ, u kojima se dotične vijeste nalaze, a ova su slabo poznata i istražena. Pisac kod svakog vrela navagja njegovu karakteristiku.

Valja da napomenem, da megju ostalim autor spominje hrvatskog, slavonskog i dalmatinskog narodnog patrona.

Točno i opsežno stvarno i osobno kazalo zaključuje djelo. *E. L.*

Karl Müller: Das Kirchenjah'r. Eine Erklärung der heiligen Zeiten, Feste und Feierlichkeiten der katholischen Kirche. Freiburg und Wien, Herder, 1911. str. 20 + 629, cijena K 8'40, vez. K 9'60.

Crkvena godina, koja je svečano opetovanje djela spasenja unutar godine dana, već se je od svoga početka sve više razvijala i moćno djelovala na duševni život kršćana. Da u kršćana probudi poimanje crkv. godine, izdao je Müller ovo djelo. Doduše već imade takih i to upravo vrsnih djela, ali su preopširna. Tako Guérangerovo djelo „Crkvena godina“ obuhvaća petnaest svezaka. A tako opširna djela ne mogu steći popularnosti. Stoga je Müllerovo djelo upravo dobro došlo — ono nit je preopširno, a niti odveć kratko.

Müller nam osobito nastoji pred oči staviti historijski razvoj pojedinih svetkovina i svećanih vremena, što je svakako vrlo zani-

mivo, a i odgovara duhu našeg vremena, koji hoće da znade postanak i razvoj pojedinih stvari. Osim toga jasno i pregledno prikazuje ideju vodilicu u pojedinim svetkovinama, te uvijek — više puta u kratko, a katkada i opširno — spominje one elemente u liturgiji, koji su važni za život i čuvstvo kršćana. Svetkovine je svetaca, u koliko nisu u nutarnjoj svezi s organizmom crkv. godine, sasma ispustio.

Cijelo se djelo dijeli u pet dijela. Ponajprije autor govori o temeljima t. j. o pojmu, vrelima, središtu te razdiobi i historiji crkv. godine. Dalnja tri dijela rade o božićnoj, uskršnoj i duhovskoj dobi, a jedan je dio posvećen svetkovinama sv. Marije.

Osobita je tehnička prednost te knjige, što je razdijeljena u relativno kratke odsjeke, koji čine za sebe cjelinu. Ovo je djelo osobito zgodno za propovijedi i kršćanski nauk, te će si sigurno steći mnogo prijatelja. *E. L.*

Ivan Vuletin: Kršćanske besjede za nedjele i blagdane preko godišta. Split, Kujižara sjemeništa, 1911. svezak II. i III. str. 271, cijena svim trim svescima K 3'50, vez. K 5.

Drugi svezak počinje s prvom nedjelom po Uskrsu pa siže do 24. nedjelje iza duhova, a treći svezak imade nekoliko propovijedi za veće blagdane u godini. To nisu izragjene propovijedi nego kratke skice. U svakoj skici ima dostatan broj citata iz sv. pisma i crkv. otaca, a i zgodnih primjera. Držim, da duhu našeg vremena ne odgovara više toliko citiranje i navagjanje otkale su pojedini citati uzeti. Zgodnije je uzeti lijepe misli iz sv. pisma i

crkv. otaca, te ih bez oznake vrela samostalno obraditi ili doslovno uplesti u propovijed. Pojedine skice, koje se u vrijednosti razilaze, pisane su lakim i shvatljivim načinom — te su svakako odregjene za obični puk. Bilo bi zgodnije za onoga, koji će te skice rabiti, da su tehnički preglednije uregjene

(odsjeci i pododsjeci itd.). Dobra je namisao izdavati ovake skice, samo ne bi smjelo biti odviše stereotipne, nego originalnije i više prilagoga duhu našeg vremena. Ovim priručnikom će se kuratni kler za obične propovijedi za puk moći sasna dobro služiti, pa ga stoga i preporučujemo. *E. L.*

Pregled časopisâ.

Vrhbosna. Sarajevo, 1910. br. 21—24; 1911. br. 1—6. R. Springer: K novomu dekretu o prvoj pričesti. — I. Radić: Etički karakter hrv. narodnih poslovice. — H. Joly: Psihologija svetih. — F. Binički: Kulturni boj. — A. Alfirević: „Sentire cum ecclesia“ i novije papine odredbe. — A. Krespi: Danteova „Divina Commedia“. — J. Walter: Katolički svećenik (prijevod djela pod istim naslovom iz njemačkoga). — F. Hammerl: Pavao Zorčić — unijatski vladika.

Serafinski perivoj. Sarajevo, 1910. br. 11—12; 1911. br. 1—6. Dr. Blažević: Prevrat u Portugalskoj. — O. P. Mišura: Život i rad dr. Ivana Markovića. — K. Eterović: Franjo Asiški, svetac Euharistije. — P. Vlašić: Najnovije prepirke o Isusu. — P. Grabić: Djelo izvanredne vrijednosti. — K. Belamarić: Čemu slobodna škola? — Dr. Jelenić: Pokus književnoga društva u Bosni, god. 1868. — L. Pe-

trović: Osvrt na o. Radoslava Glavaša „Život Isusa Krista“. — P. Vlašić: Kritika i protukritika Golgotske žrtve. — L. Mihačević: Zanimljivi ulomak iz povjesti štovanja B. D. Marije.

Hrvatska Straža. Senj, 1910. IX. god. br. 1—3. U. Talijski: Paulsen, moderni filozof: etika i odgoj naroda. — Ign. Radić: Herbert Spencer: Razvojna nauka i etika. — B. Pavešić: Haeckel i vjera. — P. Vlašić: Evanđelje i kulturni napredak. — M. Pacher: Moderna filozofija po sudu njenih pristasa. — I. Zubac: Sedam svjetovnih zagonetaka. — A. Alfirević: Neumrlost duše. — P. Grabić: Velika cijena znanstvenih zabluda.

Čas. Ljubljana, 1911. br. 3—5.

Terseglav: Metafizički razvoj budizma. Budizam nije originalna religija, nego se je razvio iz brahmanizma. O bivstvu budizma se danas još mnogo diskutira. Budizam je neka vrst